

EEN KONINKRIJK 2

Het formeren van de heerser over Gods geschapen aardrijk.

We gaan weer verder met ons denken en schrijven over het Koninkrijk. U begrijpt natuurlijk wel, dat het niet gaat over ons koninkrijkje, wat we de naam hebben gegeven, wat het in werkelijkheid ook is: 'Nederland'. Een zeer klein en onbeduidend stukje van de grote schepping. Nee, daar zullen wij het niet over gaan hebben, dat laten we maar aan anderen over.

Wij hebben het over Gods aardrijk en over het Koninkrijk van God en over het Koninkrijk van de hemelen. Meestal zeggen wij de dingen, zoals het ons is geleerd, of zoals we het onszelf hebben aangeleerd om te zeggen. Dan zeggen we: 'het Koninkrijk der hemelen'. Toch, als je even nadenkt, dan zeg je eigenlijk: 'van de'. Want dat betekent het oud-Nederlandse woord 'der'.

Dus vanaf nu schrijf ik wat er staat en dat is 'van de'. Soms haat ik die ingesleten woorden, die het verstaan en begrijpen van Gods kostelijke Woord, de Bijbel, vaak bemoeilijken. Dus gewoon: 'van de hemelen'. Dat is dus een meervoudswoord: 'hemelen'. Dat zal daarom wel meer zijn, dan wanneer er zou staan 'hemel', denkt u ook niet? Ik beloof u, dat ik daar op terugkom, als wij verder op in deze serie toe zijn aan de overdenkingen over de Koninkrijken.

We hebben al eerder gezien, dat God alles schiep in 5 dagen. 'Ho, ho, broeder, God schiep alles in 6 dagen staat er in de Bijbel. Nou mijn lezer, dat staat er echt niet hoor. Ja, wel in de belijdenisgeschriften en formulieren en zo, maar daar staat wel meer in wat twijfelachtig is. Die geschriften zijn mensenwerk en worden toegevoegd aan dat, wat God schrijft in Zijn Woord.

We weten toch, dat je niets mag toe voegen aan Gods Woord. Ook niet iets ervan afdoen zegt Openbaring 22. Daarom doen we dat ook niet, pas op! Daarom schrijven we het gewoon ernaast op een ander blaadje, klaar toch? En wat op dat blaadje staat, dat onthouden we dan met alle gevolgen van dien.

Echter in de Bijbel staat: 'Mijn Woord zal het doen'. Als u Gods Woord leest en u gelooft wat er staat, dan blijft de zegen niet uit! Alle andere dingen zijn meestal hinderpalen en valkuilen, waardoor onze weg naar eeuwigheid alleen maar moeilijker wordt. Dit is gelukkig geen onderwerp om daarover door te zagen, dus houden wij ons bij onze les.

God schiep in 5 dagen alles. Hij schiep dat ook in volmaaktheid. Het was er, wat er niet was, en het was ook gelijk klaar. De bloemen bloeiden gelijk in schitterende kleuren en er zaten ook al zaadjes in. Die zaadjes waren er voor de dieren in de schepping als hun eten. Ze waren er ook voor de volgende bloemen, want er moesten nog veel meer bloemen komen. Ook daar heeft de Schepper al gelijk in voorzien.

De vogels vlogen alle kanten op. Ook die droegen zaadjes voor nog meer vogels, schitterend toch! Er waren planten, er waren bomen, er waren vruchten, de zon was er en de maan was er. Er waren rivieren vol water, er waren bronnen uit de diepte, er waren bergen in de hoogte. Het was er niet te koud en het was er niet te heet. De veren van de vogels waren er als sieraad van de beestjes. Ze

kregen allemaal andere stemmen om daarmee te zingen tot eer van hun Schepper.

Er was geen onkruid en geen onweer. Kort en goed, dat woordje 'on' bestond nog niet. Alles was goed, prachtig en volmaakt, zoals ook de Schepper Zelf is, zo was het geworden. Nou geloof ik, mijn lezer, dat God dit alles heeft geschapen tot eer van Zijn Zoon. Denk maar aan Spreuken 8 uit het voorgaande hoofdstuk!

Is het u trouwens opgevallen, dat de Zoon in Spreuken 8 zo'n bijzonder naam heeft? Nee? Lees het dan nog eens en dan aandachtig. De Zoon van God heet daar: 'Wijsheid'. Dat is toch bijzonder! Wie van ons gaat zijn zoon nu 'Wijsheid' noemen, niemand toch?

Ik zie in gedachten al zo'n geboorte kaartje voor mij. Eerst een toepasselijke tekst (of niet) en dan: 'Wij noemen hem 'Wijsheid'. Nou, mijn lezer, dat zou toch wel wat uit de hoogte zijn. Ik geloof vast, dat het wel een leuk kereltje zal zijn, maar dit? Nee, dat maar niet. Dat recht om Zijn Zoon die naam te geven, heeft alleen de Eeuwige God, de Eeuwige Vader van de Eeuwige Zoon: 'Wijsheid'. Later ontvangt Hij een andere naam en weer later ontvangt Hij nog weer een andere naam.

Wij kennen Hem nu namelijk met de naam: Jezus - Zaligmaker, maar eigenlijk is Zijn naam dus: 'Wijsheid'. Hij was in eeuwigheid wijsheid. Als veel later Mozes naar Zijn naam vraagt, dan blijkt, dat Hij de: 'IK BEN' heet. Ja, toen kon die naam bestaan, omdat Hij toen in de tijd sprak, maar gelijktijdig wel eeuwig bleef. Het woord 'was' is niet van toepassing op Hem.

Later in de tijd dus krijgt de Zoon een andere naam, omdat dat eerder niet nodig was. Toen kreeg Hij de Naam zoals Hij is: 'ZALIGMAKER' = 'Jezus'. Maar in de volmaaktheid in eeuwigheid was alles volmaakt en zalig. Die toepasselijke naam heeft Hij gekregen, omdat in de Bijbel in Genesis 3 een vreselijke geschiedenis wordt verteld.

Toen is alles veranderd uit eeuwigheid in tijd, maar eerst was heel de schepping klaar en schitterend mooi aan het einde van de 5^e. dag. Het was duidelijk aan alles te zien, dat er werd gewacht op iets of iemand, die nog komen moest, het hoofd, de leider, de heerser, de koning. Het rijk was er, maar de koning nog niet.

De Eigenaar was er, dat is vanzelfsprekend de Maker. Daar gaat dan de Schepper in voorzien op de zesde dag. Hij doet het nu echter wel totaal anders dan op de andere dagen. Nu gaat Hij de heerser over Zijn rijk 'formeren' en niet 'scheppen'. Hij gaat uit het stof van dat rijk de heerser over dat rijk formeren. Wonderlijk toch? Alles heeft hij geschapen door één woord met macht en kracht en wat er niet was, dat was er.

Wij mensen kunnen niet begrijpen wat 'scheppen' is. Als kind had ik al zo mijn gedachten over dat scheppen. Weet u nog dat ik u al vertelde, over dat ventje op de achterste rij van zijn schoolklas, die hoorde bij het groepje met de minste plaatjes en de meeste klappen. Trouwens de meisjes mochten altijd vooraan in de klas zitten dicht bij de meester. Dat begreep ik toen ook niet natuurlijk. Ik vond het alleen maar onrechtvaardig. Ook dat woord kende ik natuurlijk niet.

Maar terug naar het scheppen. Ik bedacht, dat God toen Zijn ogen dicht deed. Dan ziet hij iets heel moois, Hij houdt dan stevig Zijn ogen dicht, neemt een schep, en hups daar is het, prachtig toch! Natuurlijk vertelde ik mijn voorstelling over deze zaak niet aan de meester. Er van uitgaande, dat het wel weer niet goed zou zijn. Ik zat immers toch al in het hoekje zonder plaatjes. 'Nee zeg maar niks', dacht ik, arme zieltje. Trouwens ik dwaal weer helemaal van het onderwerp af, merkt u het ook?

Scheppen en formeren, daar hadden we het over, dus gaan we ermee verder. God maakte uit het stof van Zijn volmaakte rijk de mens. Zie Hem bezig, de Maker, de Boetseerder. Ik schrijf het met eerbied, zie Hem bezig. Hij maakte iets wat een beeld gaat worden van Hemzelf en tegelijkertijd ook van Zijn Zoon.

Weer ben ik dat kereltje op de achterste rij in de school. Toen zag ik in mijn verbeelding God weer, Die dan Zijn ogen een poosje dicht deed, en dan, daar is hij, de mens. Het heeft maar even geduurd en klaar. We lezen in 1 Korinthiërs 13:11: 'Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.'

Wat was ik gelukkig, ik geloofde als een kind. Het was wondervol en eenvoudig, en de meester kon zó mooi vertellen. Nu ben ik een man, nu voel ik mij één met koning David van Psalm 139:6: 'Het begrijpen is mij te wonderbaar, te verheven, ik kan er niet bij!'

De schepping toont hoe groot de Schepper is. Dat is niet te begrijpen en daar zijn geen passende woorden voor te vinden. Er was niets en toen was het er, wie kan dat begrijpen? Niemand van ons toch? Nu moet ik wel oppassen, wat ik schrijf, want nu kan ik eigenlijk niet schrijven: 'Wat niet was, was er.'

Nee, er was terdege wel wat. Wat? Er was een volmaakt rijk, het aardrijk, en uit de stof, waaruit dat aardrijk bestond, maakte Hij de volmaakte heerser over dat rijk. Hij noemt hem: 'Adam'. Die naam betekent eigenlijk gewoon: 'rood mens', zeggen de theologen. Die weten het hoor, want zij hebben ervoor gestudeerd op, waardoor ze zulke dingen leren. Zij zeggen, dat hij die naam kreeg, omdat de grond waaruit de mens is gemaakt, rood was.

O ja, we waren het bijna vergeten, maar God heeft ook de kleuren geschapen. Wat zou het toch triest zijn op de wereld zonder kleuren. Trouwens even een vraag: 'Heeft licht ook een kleur? Zo ja, welke kleur is dat dan?' Antwoord: 'Licht is de som van alle kleuren!' Als je de kleuren van de regenboog op een ronde schijf aanbrengt en die schijf op hoge snelheid laat draaien, dan verdwijnen de kleuren en is er alleen nog wit. Wonderlijk hè? Ja, onze Schepper is wondervol. Daarom is Psalm 19 ook zo'n mooi lied.

Ik dwaal weer af, lezer. Dat was een ernstig tekort in mijn leven. Dat dwalen, bedoel ik. Vroeger heb ik ook op wegen gewandeld, wat dwaalwegen waren. Gelukkig mag ik door Gods genade 'vroeger' schrijven. Maar daar gaan we het nu ook niet over hebben, want anders dwaal ik weer van ons onderwerp af.

We hadden het over de mens, die 'Rood' heet, omdat de grond, waaruit hij is gemaakt, rood is, zeggen ze. Toch denk ik daar wat anders over, hoewel ik maar een leek ben. Het woordenboek zegt, dat leek betekent: 'geen vakman'.

Een vakman word je als je eerst naar de juiste school gaat. Daarna heet je dan niet 'vakman' maar bijv. 'dominee'. Dat woord betekent echter: 'meneer'.

Ik raak weer helemaal in de knoop, want op elke brief, die ik krijg, staat: 'Aan de heer'. Toch ben ik een leek, nou als u er wat van begrijpt, vind ik het goed, maar ik denk, dat het allemaal niks betekent, die mensennamen. Pilatus, die Romein, die door de achterbakse Joodse leiders wordt ingeschakeld om die door hen gehate Redder te doden, had het goed begrepen. Die heeft toen niet gezegd: 'zie Jezus'. Nee, hij zei: 'Zie de mens!'

Welnu, als wij een mens zien, dan zien we alleen de buitenkant, een vel, een huid. Of die mens dan rood, zwart, wit of bruin is, het is alleen een bedekking, die we zien, een buitenkant van iemand, maar verder niets. Laten we daarom ook maar stoppen met dat gepraat over mensenkleur. Natuurlijk is er verschil in mensen, maar dat ligt op een ander terrein. Dan bedoel ik niet degenen, die een speciaal lintje krijgen met een speld eraan, omdat ze iets beter zouden zijn dan een ander, weet u wel! Daarna moet je met je borst vooruit lopen wegens dat speldje, zodat ieder kan zien, dat geridderd bent.

Ik dwaal weer helemaal af, het is me toch wat met uw schrijver! Van af nu ga ik echt mijn best doen, dat beloof ik. Nou moet ik eigenlijk alweer oppassen, dat ik niet ga afdwalen met de woorden: 'Dat beloof ik.' We waren nog steeds bij die rode mens: 'Adam', geschapen naar het beeld van de Schepper Zelf en van Zijn Zoon. Was God dan rood? Nee vast niet. Wat dan wel, want God is enkel licht.

In 1 Johannes 1:5 staat: 'Dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben en het u verkondigen: God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis.' Ziet u het, mijn lezer, begrijpt u het nu? Heel die prachtige kleurenpracht in de schepping geopenbaard, is samengevoegd: het licht. Beter nog zonder dat lidwoord het. Dan is God niet het licht, maar is Hij: 'licht'. Snapt u het, ja toch?

We denken nog weer even aan die kleuren van de regenboog op die schijf. Alles werd wit! Maar de mens was wel rood, toch? Ja, en dat is ook ieder mens, afgezien welke kleur zijn of haar buitenkant ook heeft. Als die buitenkant eraf gehaald zou worden, dan is ieder mens gelijk, en dan zijn we namelijk allemaal rood. Omdat in ons bloed het leven is en dat leven is rood bloed. De huid met welke kleur dan ook, bedekt het rode leven.

Daarom moesten Adam en Eva na die vreselijke fout worden bedekt met een vel (huid) van een dier. Dat had het leven (het bloed) gekost van dat dier. Wat gebeurde er daardoor, mijn lezer? Wel, het bloed van dat dier en de huid van dat dier bedekten de mens, die eronder verborgen werd. Ze werden bedekt door de dood van een dier. Hier ligt de oorzaak van de dierenoffers, mijn lezer. Ik ben maar een leek hoor, maar zo mag ik het geloven.

Door heel de Bijbel, in het O.T. en in het N.T. is alles rood, en alles is de kleur van het bloed, maar ook de kleur van het leven. Hoe dichter ik bij God kom, of ben, hoe lichter ik word. Tenslotte mag ook ik eeuwig in 'het Licht' zijn. Dan ben ik - hopelijk u ook - uit het aardrijk in het hemelrijk, dat is Gods Rijk, of zoals het in onze Bijbel wordt geschreven: 'in het Koninkrijk van God'.

Merkt u het ook, mijn lezer, we komen toch steeds dichterbij ons eigenlijke onderwerpen: 'Het Koninkrijk van de hemelen' en 'het Koninkrijk van God'. We dwalen wel eens af van ons onderwerp, maar we komen er wel hoor, want we gaan verder naar de Heere luisteren.

Die schrijft in Zijn Woord over de nu ontstane situatie in Gods aardrijk in o.a. Psalm 40:7-9 het volgende: 'In slachtoffer en spijsoffer hebt Gij geen behagen, Gij hebt mij geopende oren gegeven, brandoffer en zondoffer hebt Gij niet gevraagd. Toen zeide ik: Zie, ik kom; in de boekrol is over mij geschreven; Ik heb lust om uw wil te doen, mijn God, uw wet (wil) is in mijn binnenste.'

Hier is de Heere Jezus aan het woord. Hij zegt tegen God de Vader, dat die dierenoffers, dat dierenbloed, niet voldoende zijn voor u, om daarmee de overtreding van de mens weg te wassen: 'Dat ga ik doen Vader'. Hij is de belofde uit Genesis 3. Hij is het, Die komen zou voor de zonde.

In Johannes 1:35 lezen we: 'De volgende dag zag hij (Johannes de Doper) Jezus tot zich komen en zei: Zie het Lam Gods, dat de zonde van de wereld weg neemt.' Voor het grootste mensenprobleem van Genesis 3 is de Heere Jezus gekomen om de zonde weg te nemen, maar ook om die grote vijand van God te verslaan, namelijk satan, de oude slang.

Hoe was nu de situatie in het aardrijk geworden door die zondeval? Er was heel wat veranderd door die vreselijk domme fout van Adam en Eva. Het is voor ons niet mogelijk om te omschrijven, wat er allemaal is veranderd. Geen enkel mens kan dat. Hij kan dat niet, omdat hij alleen maar een idee kan hebben wat eeuwigheid is en wat volmaaktheid is. Daarvoor hoef je ook niet naar een speciale school zodat... Nee hoor, lees aandachtig met een open en eerlijk hart de Bijbel biddend. Dan gaat u beleven en begrijpen, wat uw probleem is, of was.

Het is namelijk: de zonde. Soms hoor je deze uitleg van dat woord. Dan zeggen ze: 'Zonden is je doel missen!' Maar mijn lezer het woord 'zonden' betekent: 'verkeerde dingen doen'. We vroegen echter niet naar de betekenis van het woord 'zonden', we vroegen de betekenis van het woord 'zonde'. Dat heeft de betekenis van: 'de aard van het beestje'. Dus niet wat u doet, maar wat u bent. U bent dus zonde, en daarom doet u zonden, zo zit het in elkaar. Snapt u?

Gelooft u, dat het Eva of Adam om die 'appel' ging, die aan die boom hing. Welnee, daar ging het niet om. Heel de schepping was voor hen, dan maakt toch die ene vrucht niets uit, welnee! Trouwens we weten niet eens welke vrucht daar aan die boom hing.

Daar heb je nu weer zo'n ingeslopen aanname. Misschien hing er wel een 'komkommer' aan die boom, weten wij veel! Daar ging het echter ook helemaal niet om. Het ging er om, dat ze die 'komkommer' niet mochten eten, of laat ik het toch maar bij een 'appel' houden, dat zijn we nou eenmaal gewend.

Toen ik nog kind was daar op die achterste rij dacht ik: 'Was het maar een vreselijk zure appel geweest!' Ja die lagere school heeft een grote indruk bij mij achtergelaten. Vooral de maandag was een bijzondere dag. Dan kreeg ik één cent voor een veterdrop en één cent voor de zending en dan het Psalmversje op zeggen, zo was dat toen.

Ik denk niet dat het om de 'appel' ging, welnee. Ze waren ongehoorzaam aan de eigenaar van het Rijk van God. Dat werd het grote probleem voor dat eerste mensenpaar. Eva luisterde naar de grote leugenaar satan, en Adam, die de heerser was, luisterde naar zijn vrouw. Ze hadden alles, maar ze wilden nog meer. Dat was vooral de drijfveer van Eva.

Dat is toch niet te begrijpen, twee mensen, die leefden in een omstandigheid, die wij ons niet kunnen voorstellen. Toch wilde ze nog meer, dat was de grootste fout, die ze maakte. Ik schrijf steeds 'ze', en daar bedoel ik ook echt Eva mee, hoor! Ja, ik begrijp wel, dat hierover in onze tijd anders wordt gedacht, maar dat denken doet mij niet zoveel. Het gaat mij om de waarheid.

Maar, zult u zeggen: 'Adam heeft toch ook van die boom gegeten?' Zeker, dat is zo, maar er is wel een verschil. Ik wil proberen dat wat duidelijker te maken. Dan gaan we ontdekken dat Eva, Eva is, en dat Adam een heer is. Luister maar. We gaan daar aandachtig Genesis 3:6b voor lezen: 'En zij nam van zijn vruchten en at.'

We gaan zonder te discrimineren, zo heet dat tegenwoordig, begrijpend lezen. Er staat: 'En, zij nam van zijn vrucht en at.' Dus wie plukt de vrucht? Eva! Wat deed ze vervolgens: 'Zij at.' En toen? Waarschijnlijk is het wel een grote 'appel' geweest, want ze gaf de half opgesmikkelde 'appel' aan haar man Adam. Wat deed deze? Ook Hij at. Waarom toch? Waarom doet hij dat? Een zinvolle en logische vraag toch? Adam had toch kunnen zeggen: 'Maar Eva toch, wat doe je nou? Je weet toch dat het niet mag. Jammer voor jou hoor, maar hier en nu scheiden onze wegen, ik eet er niet van.'

Hebt u zó al eens eerder over Genesis 3 gedacht? Eva ging in de fout, ja echt waar, zij was het. Hoe kwam dat? Ze luisterde naar iemand, die ze niet kende, maar die een aantrekkelijk verhaal in elkaar breidde. Ze luistert niet alleen. Nee, ze ging zelfs in gesprek met die iemand daar onder die boom in die volmaakt mooie tuin. Met die stem was niks mis. Nee, die klonk wel goed. Ze gaat zelfs met die stem in discussie. Had ze dat maar niet gedaan, maar ja, het was zo'n vlotte en aangename spreker, snapt u.

'Vlot van tong en rad van denken', zeiden we vroeger. Wat te verwachten viel, dat gebeurde. Zijn denken en praten was zo vlot, dat zij niet goed begreep hoe dubbel die stem sprak. Wat ze echter niet wist, was, dat het de stem van Gods grootste vijand was, de weggestuurde hoofdengel satan, bijgenaamd 'leugenaar'. De les die wij hiervan kunnen leren, is: Ga nooit discussiëren met ongelovigen over uw kostbaar geloof en over uw geliefde Heiland. Dat moet u echt niet doen! Het leidt namelijk tot niks.

Adam at. Waarom? Antwoord: liefde! Liefde? Ja liefde, was het, onuitputtelijk, liefde en goedheid, eindeloos groot, dat zingen we uit Johannes de Heerbundel lied 548. Adam had kunnen zeggen: 'Het is spijtig Eva, maar hier is het einde van ons huwelijk. Jij zult de straf ontvangen, die God heeft voorgezegd, enz...' Maar zijn liefde was groter, hij was één met haar. Hij kon niet zonder haar, zij was een deel van hem. Hij was en bleef in dit duistere ogenblik één met haar en bleef bij haar ook in de straf. die komen ging.

Het was zijn liefde: 'en hij at'. Adam at, nog anders gezegd: 'de mens at'. Hij koos voor haar, want zijn liefde was zo groot. Hij kon haar niet missen. Dan gaat hij als de verantwoordelijke de straf, die zij verdiend heeft, op zich nemen. Ik blijf bij jou. Wat een heer, niet?

Nu gaan we dat natuurlijk nog niet doen, maar hoe schittert hier reeds de 2^e. Adam, de Heere Jezus. De 1^e. Adam heeft gefaald, maar de nieuwe is gekomen. Jezus is zijn naam. De nieuwe is gekomen om de eerste te zijn van een nieuw Koninkrijk op aarde.

Ik wil nog even met u bij de 1^e. Adam blijven in ons denken. Als je echt nadenkt over wat Adam deed, dan kom je tot de overtuiging, dat hij wist wat hij deed. Hij deed het om bij Eva te blijven. Dat is de zondaarsliefde. Adam wist nog niet, dat er een nieuwe Adam zou komen, maar toen Hij kwam, deed de nieuwe Adam precies hetzelfde voor u en mij. Hij liet ons niet gaan. Hij kwam bij ons, en is bij ons - Zijn geliefde - gebleven, zelfs over de kruisdood heen.

Het is de liefde van beide Adams om bij haar te blijven, die zij lief hadden. Liefde, mijn lezer, en vooral de liefde tussen een man en een vrouw, die elkaar van God hebben gekregen, is zo intens diep en hecht. Alleen, hij of zij, die nu leven zonder hun geliefde door welke oorzaak ook, begrijpen hoe hecht de band is en hoe diep het verdriet is, wanneer één van de twee er niet meer is.

U zult inmiddels wel begrepen hebben, dat ik een man ben. Daarom even iets onder elkaar mannenbroeders. Je hoeft het niet verder te vertellen, hoor, want Adam kon het ook aan niemand vertellen, maar wel aan zijn vrouw Eva. Nu denk ik, dat uw vrouw wellicht geen Eva zal heten, maar zeg wel tegen haar, hoe ze ook heten mag, dat u van haar houdt. Maak haar vooral voortdurend duidelijk, dat u er voor haar bent en dat u er altijd voor haar zult zijn.

Ik schrijf dit nog even iets anders, dat u er zult zijn vóór haar. U zult wel begrijpen, wat ik daarmee bedoel. Als uw vrouw zich veilig voelt bij u, doordat u haar beschermt en dat u vóór haar in de plaats treedt, dat u haar ook nooit in de steek zult laten, dan bent u een man naar Gods hart. U bent verantwoordelijk, onthoud dat goed, want God roept u ter verantwoording voor uw huwelijk.

Nu we bijna zover zijn om over ons onderwerp wat dieper na te gaan denken, nog één opmerking over de eerste Adam en Eva. Zie ze daar toch eens zitten, mijn lezer, daar onder een stel bomen en struiken, het sieraad van de schepping. Daar zitten ze naakt, en ze schamen zich voor elkaar. Wat doe je dan? Je gebruikt je handen of een groot blad van een boom of struik. Ze zijn nu geworden tot twee zielige, weggekropen mensen. Wat is hun val toch diep!

Is het u wel eens opgevallen, mijn lezer, dat er nog steeds geen stem heeft geklonken, die tegen hen gezegd heeft: 'Wat hebben jullie nu toch gedaan?' Nee, ze zijn zelf tot het inzicht gekomen, dat het foute boel was. 'Geweten' heet dat, en bij 'geweten' is ook altijd het broertje wel aanwezig, en die heet 'wroeging'.

Zie ze daar eens zitten. Hoe moet het nu verder? Ze weten het niet. 'Einde oefening', zeggen we dan. Maar let nu op de troost, mijn lezer. Juist voor u schrijf ik dit. Voor u die soms hoort, dat het met de mens afgelopen is, want je bent een zondaar. God kan nu niet meer met u omgaan. Het is helemaal niets meer met u, en het wordt ook nooit meer wat met u, zeggen sommigen.

Zie ze zitten die twee mensjes daar zitten, weggekropen tussen de struiken. Waarom kruipen ze eigenlijk weg? Hebt u zich dat wel eens afgevraagd? Ze kropen weg voor Iemand, Die tot dusver iedere avond bij hen kwam wandelen in de tuin, toen alles nog vol van heerlijkheid was. Wat een ramp, het geweten spreekt echt hoor! Ze kropen weg voor de straf, die zou komen. Sommige leraars zeggen daarom, dat het een gesloten zaak is.

Maar ik mag ik u troosten, want moet u luisteren wat er gaat gebeuren. Weer is het avond, denk ik. God komt toch in de tuin, ja u hoort het goed! Het is avond en God komt toch weer in de tuin. Maar Adam en Eva, het allermooiste van de hele schepping, het pronkstuk, de man en vrouw, ze zijn er niet, want ze zijn weggekropen. 'Dus toen was het afgelopen', zeggen sommigen daarover.

Nee, nee, het was niet afgelopen in de volle betekenis van het woord, want God riep hen, lezen we in Genesis 3. Ja inderdaad, God riep! Lang heb ik gedacht, dat God geroepen zal hebben met een dreigende stem, maar God riep de mens niet met een geweldig dreigement in Zijn stem. Nee mijn lezer, door genade heb ik mogen zien en horen dat God heeft geroepen, ja Hij riep: 'Adam....., waar ben je?

God was het mooiste van Zijn schepping kwijt. Het was roepen met liefde, met een zoekende liefde: 'Waar ben je toch? Kom toch!' Dan moet u zien wat Adam doet, hij rijst op en Eva met hem. Ik zie het zo voor me, daar komen ze tevoorschijn. Adam houdt Eva vast met zijn rechterhand. Zie ze daar komen, die twee door en door bedroefde mensen, arm en naakt. Maar ze gaan wel naar Hem toe, hun Maker. Naar Wie moeten ze trouwens anders gaan?

Ziet u, mijn lezer, dat hiermee die theologie, de leer, dat de zondaar van nature niet naar God terug wil, ontkracht wordt. Het is niet waar. Kijk maar naar Adam. Hij hoort het roepen en hij komt. Kijk maar naar de gelijkenis van de bedroefde Vader uit de gelijkenis, die op een ongelukkig moment 'de gelijkenis van de verloren zoon' is gaan heten in de Bijbel. Nou geloof mij maar hoor, het gaat om die bedroefde Vader, die Zijn zoon mist en dagelijks wacht op diens terugkeer.

Hier was het einde van Gods glorievolle aardrijk. Was nu hierdoor God geen Baas en Eigenaar meer over Zijn eigen schepping? Nee, het was en is en blijft van Hem, de Maker. Alleen de gehoorzame heerser is verdwenen door de dood, door schuld.

Wordt vervolgd in: HET KONINKRIJK DEEL 3

Uw Dick Mourik